

REVISTA ȘCOLII "GHEORGHE TITECU"

NUMĂRUL 28

EDITURA EUROPOLIS

2016 - 2017

Ani de gimnaziu

...din cuprins:

- O ușă către speranță
- Reporteri pentru o zi
- Stereotipurile și impactul lor asupra oamenilor
- The waterfall
- Amazing Singapore
- Poezia poeziilor hazlii scrise de câțiva copii
- Creionul inocent
- Imn primăverii
- Din perlele elevilor
- Matematică distractivă
- Să gândim logic
- Gânduri adolescente
- Lumina cuvântului și bucuria învierii
- Rezervația naturală – Pădurea Hagieni
- Zâmbiți, vă rog...
- O excursie fantastică
- De la Caragiale adunate...
- Ziua Francofoniei, sărbătorită la Școala "Gheorghe Țițeica"
- Din succesele elevilor minorității turco-tătare
- Proiecte de succes - Upgrade la performanță
- AIESEC și Școala "Gheorghe Țițeica" educă pentru viitor
- Delete, not share!
- Un mediu curat, esența supraviețuirii și a progresului
- Rezolvări

O uşă către speranţă...

prof. Simona Palasca

Cum acest an şcolar a debutat sub semnul schimbărilor aducându-ne, înainte de toate, un director nou, ne-am gândit să aflăm cât mai multe lucruri despre omul care va avea grijă de liniştea noastră în următorii ani. Am întrebat în stânga şi-n dreapta şi am aflat că este un om de onoare, dar am decis să ne convingem singuri, invitându-l pe domnul director la o discuţie, chiar în clasa noastră. Răspunsul a fost pozitiv, neaşteptat de cald. Fără să ne dăm seama, am fixat ca dată a întâlnirii noastre o zi extrem de agitată, 28 februarie - *Ziua porţilor deschise*, zi importantă atât pentru cei mici, care vor să păsească în cetatea cunoaşterii, cât şi pentru părinţii lor. Acest fapt nu a împiedicat întâlnirea anunţată ci, dimpotrivă, i-a dat un aer preţios, plin de semnificaţii.

Înainte de a primi în clasa noastră pe importantul „musafir”, am învăţat câte ceva despre funcţia de director de şcoală. Aşa am aflat că a fi director de şcoală implică o responsabilitate enormă, sacrificiu în plan personal, capacitate organizatorică dar, mai ales, puterea de a decide corect, fără şovăială, pentru binele celorlalţi. Am repetat numele domnului director, *Cernăianu Dumitru-Sorin* şi, nu

imagine: Andi Pariza

în ultimul rând, ne-am gândit la întrebări pertinente pe care să i le adresăm cu mult curaj la întâlnirea noastră. Totul era pregătit. Doamna învăţătoare ne-a spus clar că putem să întrebăm orice dorim, cu menţiunea să fie o întrebare de bun simţ. Aşteptam nerăbdători să-l cunoaştem pe omul căruia i-am spus de atâtea ori „domnul director”.

Înainte ca noi să adresăm întrebările, domnul director a început prin a ne mulţumi pentru invitaţie. A recunoscut de la început că, deşi are o vârstă înaintată comparativ cu cea a interlocutorilor săi, are emoţii, pe care le consideră constructive. Ne-a spus că sunt emoţii fireşti şi că oamenii care sunt pregătiţi au emoţii. Văzându-ne cât de atenţi îl ascultam, dumnealui ne-a mărturisit credinţa că suntem deja pregătiţi să facem faţă tuturor obstacolelor, cerinţelor doamnei învăţătoare şi, pe viitor, ale domnilor profesori. Ne-a mai spus că nu vom fi mereu aşa, protejaţi de doamna învăţătoare, dar că este ferm convins că o vom purta mereu în suflet. Cu gândul la aceste vorbe calde, rostite de către un domn care ne vorbea pentru prima dată, am început interviul...

Alexandra: Domnule director, dacă ați dori să vă întoarceți în trecut, în ce clasă ați dori să fiți?

Domnul director: Dacă m-aș întoarce în trecut? O întrebare frumoasă... În același timp îmi creează emoții, o stare emoțională plăcută, gândindu-mă că sigur mi-aș dori să mai fiu copil. Scăpând de griji, mi-aș dori să încep cu clasa I, să îmi aduc aminte de doamna mea învățătoare, de colegii mei, de emoțiile primului an de școală.

Dăriuța: Domnule director, aceasta nu este o întrebare, ci o rugămintă. Puteți să ne povestiți cum erați dumneavoastră la 10 ani?

Domnul director: Da, e mult de povestit. La vârsta de 10 ani, când am terminat clasa a IV-a, am avut șansa să particip la o selecție, cu gândul de a deveni un mare voleibalist al României. S-a făcut o selecție la nivelul unității școlare în care au fost aleși, atât fete, cât și băieți. Se căutau copii înalți și am fost selectat pentru a face parte din acea clasă specială de volei. Asta nu ne-a făcut să neglijăm învățătura. Pe primul plan a rămas cartea și al doilea plan era sportul de performanță. Așa am devenit eu voleibalist.

Daria: Domnule director, vă amintiți care a fost cea mai mare pozna făcută în copilărie?

Domnul director: Nu pot să vă ascund... Au fost mai multe pozne... Aș putea să vă descriu una dintre ele... Am încercat să ascund o notă mică. Aici mă întorc la ceea ce spuneam mai devreme... Părinții n-au fost de acord în primă fază să fac sport, ci au vrut să mă canalizeze strict pe partea educațională. Și eu le-am promis că, dacă mă lasă să fac și sport, nu voi neglija învățătura. Din acest motiv am încercat să ascund o notă mică într-o teză la matematică. Am spus că am luat nouă, deși luasem șapte...

Yasi: Stimate domnule director, cât ați fost elev, ați luat vreodată nota 4? Dacă da, la ce materie?

Domnul director: Da, am luat nota 4. Chiar la limba și literatura română, pentru că am mers cu lecția neînvățată... Nu eram un vânător de note...Așa a fost să fie... M-a ascultat doamna profesoară, m-a prins cu lecția neînvățată și...așa am luat un patru.

Bogdan: Domnule director, cum v-o amintiți pe doamna învățătoare din ciclul primar? Dați-ne detalii.

Domnul director: Sunt multe asemănări între doamnele învățătoare de atunci, de la vremea mea, și cele de acum... Nu era foarte tânără, era trecută de vârsta de 40 de ani. Dar era atât de plăcută, încât noi o consideram ca și cum ar fi avut o tinerețe veșnică! Tot timpul era cochetă, primitoare, o simțeam ca pe a doua mamă. Eram tot timpul precum puii sub aripile ei ocrotitoare și eram atât de bine primiți în sufletul dumneaei, încât nu puteam să nu vorbim despre doamna, chiar și în weekend. Noi învățam la vremea respectivă 6 zile pe săptămână, aveam numai duminica liberă. Da, mi-aduc cu drag aminte de doamna învățătoare....

Catinca: Domnule director, încă o întrebare! De ce ați preferat să profesați la Școala „Gheorghe Țițeica” și nu la altă școală?

Domnul director: Eu am profestat în mai multe școli, înainte de a veni la Școala „Gheorghe Țițeica”, în anul 2007. M-am titularizat la Liceul din Techirgiol, deși locuiam în Constanța.

Lucrând foarte mult cu elevi de liceu, mi-am dat seama că ei nu erau atrași așa de mult de mișcare, de ora de educație fizică. Peste ani, mi-am dat seama că aş putea să explic mai bine elevilor de gimnaziu cât de importantă este ora de educație fizică. Mi-am dat seama că ei sunt mai receptivi la dorința mea de a le explica cât de importantă este mișcarea. Creierul se va oxigena, iar randamentul la învățătură va crește cu o sută de procente.

Eva: Domnule director, dacă nu ați fi ajuns profesor de sport, ce altă meserie ați fi dorit să practicați?

Domnul director: Nu știu dacă mi-aș fi dorit o altă meserie. Atât părinții, cât și profesorul meu diriginte de la liceu, care predă matematică, și-au dorit foarte, foarte mult ca eu să devin profesor de matematică. Când aveam oră de matematică, domnul profesor - îmi aduc aminte chiar și numele profesorului - Ciungu Petre se numea- avea, parcă, o singură grijă... Când intra pe ușa clasei spunea, de fiecare dată: „Gigantule, n-ai ajuns la tablă?”. La ora de matematică era o regulă, ca eu să-l aștept la tablă, pentru a lucra suplimentar probleme și exerciții și pentru a mă convinge pe mine să devin profesor de matematică. Eu îi explicam că doresc să devin profesor de educație fizică, nu de matematică. Dar să știți că, atât profesorul diriginte, cât și părinții nu m-au descurajat când le-am mărturisit că vreau să devin profesor de sport. Cu siguranță că și voi trebuie să țineți cont de sfaturile părinților, dar și părinții de dorințele voastre.

Costin: Domnule director, dumneavoastră vă plac copiii? Aveți copii?

Domnul director: Da, îmi plac copiii. Îi iubesc, așa cum vă iubesc și pe voi. Am o fiică de 23 de ani, studentă în anul IV, la Facultatea de Medicină Dentară din Constanța.

Riana: Domnule director, când am învățat lectura „Nenea directorul”, de George Șovu, aveam o directoare de școală. Ce ați face dumneavoastră dacă un școlar de clasa pregătitoare v-ar striga pe holurile școlii „nenea directorul”, în loc de „domnule director”?

Domnul director: Sincer, situația m-ar amuza. Nu m-aș supăra, deoarece acel elev este la început de drum, este un „boboc” în învățământul primar. Da, m-ar amuza. L-aș considera propriul meu copil. Capacitatea lui de gândire este corespunzătoare vârstei pe care o are. Voi deja ați evoluat nu mult, foarte mult. Rămân plăcut impresionat de felul în care vă comportați, de felul în care vă adresați atât mie, cât și doamnei, cât și celorlalți profesori și mă mândresc cu voi pentru asta, pentru că vă reprezintă.

Andi: Domnule director, care este omul dumneavoastră de bază din școală?

Domnul director: Nu am un om de bază în școală. Pot spune că absolut toți colegii mei sunt în aceeași măsură oamenii mei de bază din școală. Nu pot face singur minuni, ci numai în echipă. Fără colegii mei n-aș putea face multe lucruri. Orice obiectiv pe care ți-l propui, ca director, se poate realiza numai prin munca în echipă.

Denisa: Domnule director, ce schimbări mai doriți să faceți în regulament? Ne așteaptă schimbări majore în clasa a V-a?

Domnul director: Cu siguranță că voi veți observa schimbări în clasa a V-a, însă nu majore. Pentru voi va fi mai greu pentru a vă familiariza și a înțelege această trecere de la primar la gimnaziu. Veți avea mai mulți profesori și fiecare va predă disciplina lui. Din punct de vedere al regulamentului, va trebui împreună să venim cu propuneri către forurile superioare. Nu știu dacă eu pot să fac modificări. Noi venim cu propuneri, cu adăugiri la regulament, cu mici adăugiri la

regulamentul de organizare și funcționare... cu mici adăugiri, mă repet. Dar nu putem face noi în acest regulament modificări majore sau schimbări, cum spui...

Diana: **Domnule director, ați avut vreodată vreo dorință care nu vi s-a îndeplinit? Dacă da, care a fost aceea?**

Domnul director: Să știți că, în general, mi s-au îndeplinit dorințele, dar mi s-au îndeplinit prin foarte multă muncă. E adevărat că și noi, adulții, dorim să ne îndeplinim dorințele dacă se poate imediat, de azi pe mâine. Ca să vă atingeți acele obiective pe care vi le propuneți, să deveniți medici, ingineri, avocați, parlamentari, politicieni, profesori, trebuie să aveți răbdare... Munca voastră abia acum începe... Și... nu este o muncă grea... Nu e greu să înveți...

Doamna Simona: **Domnule director, ca profesori, noi avem nevoie de foarte multă liniște interioară, avem nevoie să venim odihniți la serviciu, avem nevoie să fim lipsiți de stres. Liniștea noastră se transmite, fără doar și poate, elevilor. V-aș ruga să-mi spuneți care este modalitatea în care luați o decizie? Hotărâți repede sau analizați toate aspectele, atunci când apare o „problemă” sensibilă? Vă întreb acest lucru deoarece știți, cu siguranță, că decizia dumneavoastră înseamnă liniștea profesorilor și a elevilor din școală...**

Domnul director: Într-adevăr... Sunt decizii pe care trebuie să le iau rapid, „la foc automat”, însă în general analizez situația. Stau nu mult, chiar foarte mult pentru a lua o decizie, astfel încât decizia pe care eu o iau să fie de bun augur, atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Yasi: **Domnule director, vă mulțumim că v-ați răpit din timpul dumneavoastră atât de prețios, pentru a veni să discutați cu noi, să ne cunoașteți. Vă așteptăm și altă dată pentru a ne vedea cum ne descurcăm la ore...**

Domnul director: Voi veni cu mare drag, cu multă deschidere către voi. Doamna poate să confirme. Eu nu stau cu ușa de la birou închisă. Poate veni la mine oricare dintre voi să mă întrebe ceva. Sunteți și voi bineveniți. Cu mare drag vă aștept și eu pe voi... M-am gândit ca în „Săptămâna altfel” să propun doamnelor profesoare o activitate cu titlul „O zi director”. Voi să fiți, pe rând directori, să jucați acest rol de director și eu să vin să vă întreb cum vă simțiți ca director.

Răzvan: **Suntem pe fază, domnule director, dar va trebui să ne confecționăm mustață ca a dumneavoastră....**

Domnul director: Asta nu este greu..... Puteți găsi ușor, nici nu trebuie să faceți un efort prea mare...

Toți zâmbim, cucerim definitiv de acest „urias” blând. Interviu se încheie într-o notă relaxantă. Nici nu ne-am dat seama dacă am stat de vorbă cu un important director de școală sau cu un prieten vechi, venit să vadă ce mai facem. Am fi dorit să amânăm plecarea dumnealui.... Glasul suav al profesoarei noastre dragi ne-a trezit din visare... „Vom împărtăși cu toți elevii școlii această plăcută experiență”...

Clasa a IV-a C
Coordonator: P.i.p. Simona Palasca

Cât de frumos și cu câtă seriozitate intră copiii în jocul adulților! Este suficient să le propui un zâmbet și ei îți vor dăruî o cascadă de râsete, ajunge doar să le ceri să fie creativi și cele mai năstrușnice plăsmuiri ale imaginației lor vor ieși la iveală cu pași mai întâi timizi, iar apoi din ce în ce mai îndrăzneți. Așa că, dacă le ceri elevilor să fie reporteri pentru o zi, aceștia se vor implica mai ceva ca cel mai înverșunat jurnalist care aleargă în căutarea adevărului. În paginile următoare, elevii clasei I C au exersat minunata meserie de reporter și iată ce a ieșit...

REPORTERI PENTRU O ZI

Astăzi, Izabela Babu și Costin Nere, doi elevi ai clasei IC, au fost minireporteri pentru o zi. Emoțiile, împletite cu dorință și, de ce nu, curiozitate, s-au împletit frumos, încât a fost o încântare să-i asculți și să-i privești.

Prietenia, pe care Costin foarte frumos a explicat-o în fața primului interviuat, doamna profesor Neli Dimancea, ca fiind „un lucru de o frumusețe rară, în care oamenii trebuie să se ajute și să se respecte”, a fost frumos explicată și

exemplificată de cadrul didactic care ne-a împărtășit faptul că prietenii de suflet ai dumneaei sunt elevii. Fără vreun efort și-a amintit și de prietenul din clasa I, pe nume Rustem.

De la domnul director am aflat că cel mai bun prieten al dumnealui este soția. Doamna învățătoare Florina Natalia Andreiescu a dat un răspuns emoționant și anume că prietenia este un lucru de suflet, amintindu-și cu emoție de prietenul din clasa I care o conducea până acasă.

Foarte interesant a fost și interviul dat de fetițele gimnaste de la clasa a III-a, ce au recunoscut-o pe doamna învățătoare Daniela Machedon ca fiind cea mai bună prietenă a lor în clasa I. Pe cei doi minireporteri i-a încercat un soi de gelozie, deoarece ei credeau că doamna lor e numai și numai a lor.

O experiență inedită, minunată, relaxantă! Vă așteptăm și pe voi să încercați meseria de reporter pentru o zi!

Text: înv. Daniela Machedon

Stereotipurile și impactul lor asupra oamenilor

Stereotipurile și prejudecățile sunt etichetele pe care oamenii le creează, sub influența multor factori, într-o anumită perioadă, pentru a le atribui tuturor persoanelor ce aparțin unui grup. Din punctul meu de vedere, stereotipurile, dar mai ales prejudecățile, au un impact dezastruos în comunicare și asupra relațiilor dintre oameni, în general, deoarece aceste etichete stigmatizează.

Să vă dau un exemplu care mă privește personal. După părerea unor popoare, toți românii sunt țigani, toți românii sunt violenți sau cerșetori, niciun român nu este educat... Din punctul de vedere al celor care ne etichetează nu suntem decât un pericol. Ar trebui să spunem "Nu!". Ar trebui să facem o schimbare, eu, tu, noi, toți! Dacă schimbarea va pleca din interiorul țării, dacă noi vom arăta ce valori se ascund în spatele acelor așa-ziși țigani, percepția generală se va schimba. Țigani de lângă mine? Niște copii normali. Noi nu îi acceptăm ca atare și greșim. Cum să ne privească străinii bine când noi înșine ne etichetăm conaționalii, când noi înșine îi stigmatizăm? Știți cum se simt acei copii romi când toți părinții români

îi îndepărtează pe propriii copii de lângă ei chiar dacă nimic nu este în neregulă? Se simt la fel cum te-ai simți și tu atunci când, vizitând o țară străină, nimeni nu ar vorbi cu tine, nimeni nu te-ar ajuta când ai avea o problemă, doar pentru faptul că pe

pașaportul tău scrie "România." Nimeni nu va încerca să te cunoască doar pentru simplul fapt că ești român.

Îmi pare atât de rău că și în secolul XXI-lea, când totul se presupune a fi evoluat, majoritatea oamenilor a rămas la fel, intolerantă și purtătoare a unei mentalități învechite. Se știe că toți suntem diferiți și ar trebui ca fiecare dintre noi să fie apreciat la adevărata sa valoare, tocmai pentru că este diferit. Mi-ar plăcea să se producă o schimbare în viitorul apropiat și știu că schimbarea trebuie să înceapă cu mine, cu tine...

Anastasia Ilie, clasa VIII-a C
Coordonator: prof. Veronica Diana Hagi

THE WATERFALL

One morning Dan and Mark pushed their canoe into the river, thinking that this would be a fantastic opportunity to spend the beautiful, sunny day outside. "Where is the map?", Dan asked, a little worried. They searched for the map under the piles of food and blankets and they eventually found it. "A perfect day for a boat ride!", said Mark, as they were leaving.

Later, they stopped to have a cup of coffee and they saw a colorful, rare bird. They paused for a second to look at it. The bird's eyes sparkled for a moment while staring at Mark's hands which were holding the map. Suddenly the bird flew from the tree and grabbed the map with its strong beak. They tried to catch the bird but it flew towards the waterfall. So Dan decided to get into the canoe and follow it.

A short while later they decided to turn around. "OH, NO!" But they were going straight towards the waterfall. A distant thrumming sound emanated from it, like the steady rumble of a drum roll. The river was getting choppy and more furious by the minute. They tried to stay calm and not panic, but it was really difficult. Both of them started screaming for help. Two fishermen heard them and hurried to find a way to help them. They found a rope and threw it into the river.

"HERE, CATCH!" They shouted. The fishermen pulled them out of the water safely. Dan and Mark were overjoyed the adventure was over. They thanked their saviors and started thinking of a convenient way to go back home.

Text: Anda Coman și Kyra Frangu, clasa a VI-a D

Desen: Andra Burduță, clasa a VI-a D

Coordonator: prof. Dorina Șacu

Amazing Singapore

Have you ever been to Singapore?

It's a small island in the South-East of Asia, near the Equator. After a two week holiday spent there, I can say that it is a really incredible experience.

The first location we visited was Singapore Flyer, which is a moving adventure at every turn. At the highest point the wheel reaches 165 meters and the panorama of the city is unbelievable.

The next place we stopped at were the Universal Studios, which hide an amazing world of movies and characters. The world of the Madagascar cartoon, the far, far away kingdom of Shrek, the Star Wars world, the Ancient Egypt, the Transformers, the Minions and even Charlie Chaplin. All of these, and much more, were included in a circuit which one discovers by

visiting
Castles and
pyramids,
riding boats
on small
rivers,
travelling
with trains
in a magic
land or

flying in breathtaking roller coasters.

Continuing our journey, we spent a whole day at the Singapore Zoo. I saw so many types of fascinating animals, from lizards to Siberian tigers, and from penguins to polar bears. What I liked the most was the design of the zoo, with a river safari circuit and a night safari ride. During these rides I observed that most of the animals were kept in areas very similar to their natural habitat and the visitors were allowed to come very

close to them.

On one of the last days we went to a fantastic Adventure Water Park called "The Adventure Cave". Here, apart from terrifying rides on waterslides, I had the most overwhelming experience: swimming with a dolphin. Her name was Roxy and for half an hour my family and I played with her and we had a lot of fun. We also danced with her and caressed her on the back. She had the softest and smoothest skin.

Looking back, I believe that this holiday was really extraordinary and I will never forget it.

Text: Mara Calotă
Coordonator: prof. Dorina Șacu

Poezia poeziilor hazlii scrise de câțiva copii

Primăvara a sosit,
Lenea a venit.

(Cristiana Codîrleanu)

**Iată vine o găină
Ea se ceartă cu-o
albină.
Un urs stă pe o
saltea
Și comandă o cafea.**

**Relu e miner
Și-are un cățel.
Seamănă cu un
purcel
Că este murdărel.**
(Fric Ghimpețeanu)

Ionel, Ionel
A mâncat un colăcel.
Ce să-i facem lui Ionel
Că s-a îngrășat nițel ?

(Vlad Caraivan)

Ora de comunicare
Este o oră în care
Noi, cei mici,
Cu-a noastră doamnă
Încercăm, încă din toamnă
Să aflăm cum s-așezăm
Slovele, ca să-nvățăm
Cât de dulce și frumoasă
Este-a noastră limbă-aleasă.

Și-uite-așa, încet, încet,
Învățarăm parte din alfabet
Și-ntr-o zi, ca cea de azi,
Începurăm, cu mult haz,
De la ceva cuvinte, noi,
A le pune-n rime-apoi
Și-uite așa, cât ai clipi,
Au ieșit strofe hazlii.

Cu răbdare, dragi prieteni,
Citiți-le pe-ndelete.
Nu uitați un amănunt:
Suntem mici și-avem
un gând:
Urmași ai unui poet,
Cel mai prețuit talent,
Eminescu, evident,
Să devenim în curând.

Irina s-a urcat
în tren,
Iar eu călare
pe un ren.
Mama îmi dă
un camion,
Tata îmi ia un
avion.

(Maria
Văcărescu)

Caietul meu

Mi-am pus caietul pe pat,
Iar Grivei mi l-a mâncat
Pe furis, într-un hamac,
A crezut că-i cozonac.

Porcușorul Nicușor

Cel mai mare porcușor
Care este Nicușor
S-a lovit de un copac
Căzându-i un măr în cap.

Pisicuța Nini

Nini, pisicuța mea,
Face numai ce vrea ea.
Cu boticul ei frumos
Mănâncă boabe de jos.

(Andrei Orș)

Maria -Eliza Cristea, clasa a IV-a E

Andrei e pe cal,
Iar eu sunt pe val
Și mi se pare că luna
E mai mică decât aluna.
Un castravete măricel
E cât o coadă de câțel.

(Nicolas Vlad)

În curte la bunica
Trăiește un câțel.
E mic, cu coada
scurtă,
În cheamă Azorel.

(Chirilov Teodora)

Mama are doi copii,
Amândoi fac nebunii.
Eu sunt mică și pitică,
Sunt fetiță, nu mi-e frică.
Cu câțelul m-am jucat
Și de bot eu l-am mușcat.
De părinți am ascultat
Și la școală am învățat
Să spun poezii frumoase,
Să iau note tare grase.

(Ioana Anghel)

Cățelușă mea

Bela-i cățelușă mea,
Face numai ce vrea ea.
Eu îi zic : Aport la minge !
Ea se cațără pe mine.

Peștișorul și pisica
Din acvariul meu de-acasă:
Peștișorul dă să iasă,
Iar pisica mea zglobeie
Vrea să-l pună-n farfurie.

(Darius-Andrei Iașca)

Elevi din clasa IC
Coordonator: înv. Daniela Machedon

De multe ori avem senzația că a-i mai spune mamei "Te iubesc !" se demodează pe măsură ce creștem. Elevii clasei IE au dorit să demonstreze că nu este niciodată un clișeu ca, de 8 Martie, să îi amintești ființei care ți-a dat viață, cât de mult înseamnă pentru tine. Cuvinte simple, sincere, emoție suavă de copil...

Creionul inocent

Dragă mamă, te iubesc!
 Și cu drag îți mulțumesc
 Că mă faci să fiu o stea
 Și mă duci la cinema.

Fața ta este senină
 Și cu raze de lumină!
 Ochii tăi sunt sclipitori
 C-un amestec de culori.

Tu ești mama mea
 frumoasă
 Și ești foarte dragăstoașă.
 Eu pe tine te iubesc,
 Din suflet îți mulțumesc!

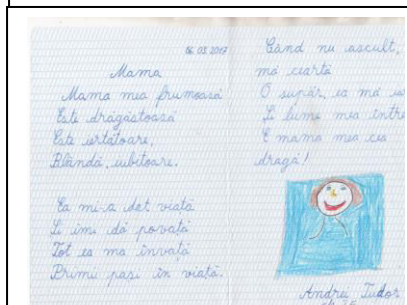
Irina Șofron
Clasa IE

Azi, de Ziua Mamei,
 Eu îți spun așa...
 Că tu îmi ești dragă
 Ca o acadea!

Draga mea mămică,
 Tu să știi așa:
 Viața mea întregă
 O să fiu ca tine!

Bună și frumoasă.
 Atentă și blândă
 Cum ești tu cu mine
 În această lume.

Lavinia Nasckovics
Clasa IE

Mama mea frumoasă
 Este dragăstoașă,
 Este iertătoare,
 Blândă, iubitoare.

Ea mi-a dat viață
 Și îmi dă povară,
 Tot ea mă învață
 Primii pași în viață.

Când nu ascult, mă ceartă,
 O supăr, ea mă iartă,
 Și lumea mea întreagă
 E mama mea cea dragă!

Andrei Tudor
Clasa IE

Cea mai scumpă ființă
 din lume
 Are doar un singur
 nume,
 Mama mă așteaptă în
 prag
 Cu foarte mult drag.

Tu ești ca o lalea
 Cu un boboc de nea.
 Fața ta este senină
 Și plină de lumină.
 Își mulțumesc, mămică
 mea,
 Și tu vei fi mereu
 iubirea mea!

Cristina Șofron
Clasa IE

Coordonator : p.i.p. Florina Andreiescu

Imn primăverii

Anul are patru fiice, iar acestea au fiecare câte trei fii. Acestea sunt foarte diferite...

Primăvara este fiica cea mare a anului, care are darul de a trezi natura la viață. Câmpurile și dealurile înverzesc, copacii și florile înflorește, își fac voioase cuiburile, păsărelele cântă în triluri. Ea aduce multă bucurie copiilor.

Primăvară, te iubesc!

Agora Papazicu, clasa IE

Uite cine a venit,
Uite, uite, a sosit,
Primăvara ne-a dorit,
Noi cu toții i-am
zâmbit
Și i-am spus:
Bine-ai venit!
Noi cu toții i-am
cântat,
Poezii i-am recitat,
Iară ea în dar ne-a dat
Floricele...uite-așa!

Sara Dudună
Clasa IE

Razele soarelui ating pământul cu căldură.
Ghiocelul scoate capul din zăpadă și ... ce să
vezi?!? Imediat ieși și o narcisă zăpăcită din cale-
afară.

-Mmm! Ce frumos miroși! Vrei să fim
prieteni?

-Desigur, ghiocelule!

În spatele narcisei au apărut și niște
zambile.

-Dar voi cine sunteți? Întrebă narcisa.

-Noi suntem zambilele mov și vor apărea
și surorile noastre roz.

-Să ne bucurăm cu toții de primăvară! zise
ghiocelul.

Și florile au început să danseze în vântul
răcoritor.

Maria Tărăbășanu
Clasa IE

-Dragă primăvară, ne bucurăm toți că ești
prin preajmă. Dar am o întrebare: Ne mai
da iarbă verde, măștișoare, căldură, ghiocel
și, cel mai important, fericire?

-Desigur! Cum să nu?!?

-Mulțumim.

-Cu plăcere!

Matei Cealera
Clasa IE

Zăpada s-a topit,
Primăvara a sosit,
Copacii au înflorit,
Iar copiii au zâmbit.

În martie primești în dar
Un frumos măștișor coșar,
Copiii se joacă din nou afară...
Ce frumoasă ești, dragă primăvară!

Rareș Panait
Clasa IE

Coordonator : p.i.p. Florina Andreiescu

Din perlele elevilor...

Zâmbetul arată că recunoști greșeala.

- Ideea poetică este șmecheră.
- Virgula desparte un cuvânt de alt cuvânt, să respire și poetul.
- Rolul cratimei este să încalcece două cuvinte.
- Cratimele se pun la început de cuvânt.
- Cratima dă sens versurilor și întărește caracterul oral al acestei poezii de Petre Ispirescu.
- Cratima întărește foarte mult aceste rânduri ale marelui poet.
- Cratima - semn de punctuație dă muzicalitate versurilor.
- Semnul întrebării se folosește uneori pentru diversificare, să nu fie mereu punct.
- Autorul nu a găsit, cred eu, o rimă pe care să o pună cruciș în poezie.
- Pentru că suferea din dragoste, lui Eminescu îi venea să plece în lumea largă.
- Eminescu iubea lumea, d'aia a făcut poezii frumoase pentru toată lumea.

- Tipul de rimă este banal, în sensul că amândouă versurile se termină la fel.
- Pot să scriu multe propoziții cu „dacă”, dar nu știu de care sunt. E un cuvânt frumos și interesant și promit că o să insist pe el.
- Nu știu dacă e corect și asta e propoziția mea subordonată cu „dacă”.
- Una din trăsăturile genului liric este visătoarea, pentru că poetul visează niște treburi.
- Sursa articolului este istoria.ro, scris cu „h” în față pentru că este mai atrăgător.
- Comunicarea în prietenie e ca sarea în bucate. Fără ea n-ar avea gust, adică sens, n-ar exista.
- Sincer vorbind, habar nu am ce înseamnă perspectiva narativă.
- Ion Barbu nu a scris prea mult despre lume, mai multe despre animale sau ce sunt melcii.

- Voltul se măsoară în tensiunea electrică.
- Economia la gaze reduce factura la cablu.
- Pinguinul este singura pasăre care poate zbura dar nu poate înota.
- Curentul electric se vinde la metru.
- Curenții de aer ajută la deplasarea plajelor.
- Panourile solare au nevoie de vânt.
- Energia eoliană are nevoie de soare.
- Oxigenul este toxic pentru om.
- Apa e umedă.
- Apa se topește la frig.
- Unii oameni pot gusta mirosul ploii, acesta fiind stimulat de umiditatea din aer.
- Perlele sunt metale prețioase.
- Rocile sunt pietre prețioase.
- Unitatea de măsură pentru pauză este minutul.
- Unitatea de măsură pentru școală este anul.

- Timpul este mirific și pregătește pe împărat să se îndrăgostească.
- Împăratul vroia o fată pentru el, era bătrân dar ca să învieze vroia ceva proaspăt.
- Îi mai veni inima la loc sugerează că chiar se simțea bine alături de o fetișcană.
- Împăratul era nemulțumit deoarece îi crescuse un pom ce făcea mere de aur, în ciuda acestora împăratul este nemulțumit că el făcea doar flori.
- El era trist deoarece nu făcea decât flori și mere bengoase.
- Basmul este specia genului liric în care asta poetul își exprimă sentimente în mod direct față de un pom.

Culese de Berechet Emanuel, clasa a VIII-a B
Prof. coord. Buta Aida

Matematică distractivă

Știu că deja sunteți familiarizați cu acest joc dar vă reamintesc faptul că orice rând, coloană și oricare pătrat de 3x3 căsuțe trebuie să conțină o singură dată fiecare cifră cuprinsă între „1” și „9”.

Vă propun să rezolvați...

Sudoku 1

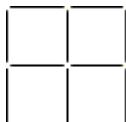
7				2	4	9		
	8							
						8	4	2
		9	3	1		5	8	
				5				
	1	7		4	8	2		
1	4	2						
							6	
		3	7	8				9

Sudoku 2

	7				6			
6			3	8	5	4		
		4		7				8
	8			1		3		2
	1	5	2		3	6	8	
2	6			5	7			4
	2		1	6		7		
				4				3
		8	5		2		1	

Problema 1

Trenul electric merge de la est spre vest. Accelerând mersul, trenul face 60 km pe oră. În aceeași direcție, de la est spre vest, suflă vântul, dar cu viteza 50 km pe oră. În ce direcție va fi dus fumul trenului?

Problema 2

Din 12 bețișoare sunt compuse 5 pătrate. Înlăturați 2 bețișoare astfel, încât să rămână numai două pătrate de dimensiuni diferite.

Problema 3

Mutați unul din bețișoare astfel, încât egalitatea să fie adevărată:

a) $1 + 7 = 14 \square + 1$

b) $V | - | V = X |$

Problema 4

Propuneți cuiva să se gândească la un număr par, apoi să-l înmulțească cu 3. Rezultatul să-l împartă la 2, să-l înmulțească cu 3 și apoi să vi-l spună. Voi îi veți indica numărul la care s-a gândit.

Problema 5

Faceți combinații astfel încât să obțineți rezultatul 100. Se pot folosi operațiile de adunare, scădere, înmulțire și împărțire.

a) de cinci ori cu cifra 1;

b) de patru ori cu cifra 9;

c) de cinci ori cu cifra 5.

Spre exemplu, „de cinci ori cu cifra 3”: $33 \times 3 + 3/3 = 100$.

Tote Cristina, clasa a VI-a A
Coordonator: prof. Foroglu Dorina

Să gândim logic

Problema 6 Zburau niște rațe: una înainte și două în urmă, una în urmă și două înainte, una-i printre două și trei în rând. Câte rațe au zburat în total?

Problema 7 Doi tați și doi feciori au prins trei iepuri, dar fiecărui i-a revenit câte un iepure. Cum s-a putut întâmpla acest lucru?

Problema 8 Cum se poate cu un sac de grâu, măcinându-l să umpli doi saci, care au aceeași mărime ca și sacul în care se află grâul?

Problema 9 Un morar a venit la moară. În fiecare din cele patru colțuri ale încăperii el a văzut trei saci de făină. Pe fiecare sac s-au așezat trei mâțe, iar fiecare mătă a avut pe lângă dânsa trei motănași. Se întreabă, câte picioare au fost la moară?

Problema 10 Ionel trebuie să planteze 10 copaci pe 5 rânduri. Problema e că, fiecare rând trebuie să conțină minim 4 copaci. Ce face în acest caz?

Problema 11 Un bărbat pariază cu un amic de-al său, pe 100 de lei, că poate ghici scorul unui meci de fotbal, dinainte ca meciul să înceapă. Amicul, care se pricepea destul de bine la pariuri sportive, știa cât sunt de mici șansele celuiilalt să ghicească scorul exact, așa că acceptă pariul. Până la urmă, bărbatul care a pariat cu amicul, a câștigat pariul, iar amicul s-a văzut nevoit să scoată mia de lei din buzunar.

Vă puteți explica această situație? Explicați-mi-o și mie!

Problema 12 Cele 13 trepte ale unei scări agățate pe o corabie sunt distanțate la 26 cm una de cealaltă. Știind că apa crește cu 10 cm pe oră, în cât timp va acoperi apa cea de-a 11 treaptă?

Problema 13 Cât pământ este într-o groapă de 8,75 metri adâncime și diametru de 1,5 metri?

Problema 14 Care este singurul cuvânt din limba română, format din 8 litere și pronunțat de toți românii incorect?

Problema 15: Care este numărul maxim de cai, care pot fi așezați pe tabla de șah, fără ca aceștia să se atace între ei?

Problema 16: Să presupunem, că vreți să aprindeți focul într-o sobă și aveți doar un singur băț de chibrit. Mai există la îndemână o țigară, o lumânare, o bucată de hârtie, o cârpă îmbibată cu petrol, câteva aschii de lemn, talas. Ce trebuie să aprindeți mai întâi?

Problema 17: Doi polițiști, care se aflau în patrulare, treceau pe stradă, pe sub geamul unei case. Aud în casă, pe cineva țipând: „Nu mă împusca, Andrei! Nu trage!”, apoi se aude împușcătura. Polițiștii intră în casă și văd un avocat, un preot și un doctor (fiecare în ținuta de serviciu), toți în jurul unui cadavru. Preotul a fost arestat imediat de către polițiști. De unde au știut polițiștii, că preotul este cel vinovat?

Problema 18: De câte cărămizi ai nevoie să termini o clădire cubică, cu latura de 5m?

Problema 19: Pe un lac cresc o sumedenie de nuferi. Ei își dublează suprafața în fiecare zi, iar în 20 de zile acoperă în întregime lacul. În cât timp acoperă nuferii jumătate din suprafața lacului?

Gânduri adolescente...

Adolescența vine cu frământări, adolescența vine cu iluzii, cu dragoste și cu angoase pe care tânărul le strigă uneori doar pentru sine, alteori către lume. Alessia Duran este o adolescentă care împărtășește ceea ce simte fie cântând, fie scriind poezii. Pentru că nu putem prinde în paginile unei reviste forța vocii ei, am ales două dintre creațiile lirice pe care aceasta, timid, le-a adus într-o zi redacției și care îi dovedesc forța inimii tinere.

Mă duc...

Mă duc. Mă duc departe...
Și-mi amintesc de trambuline pentru
săritori în moarte.
Plec, caut și găsesc
Un fir de lumină cu care parcă gânguresc.
Visez, sper și nu-ncetez
Să-mi tot imaginez
Lumea mea, numai a mea,
Fără strop de tristețe
Sau de pete de negreală.
Aici e atâta frumusețe!
Stau zile, stau nopți
Gândindu-mă la el,
Palpitând în acel orașel...
Mă gândesc la acea lume magică
Și la viața mea unică.
Noi suntem oameni de hârtie
Dintr-o unică poezie.

Din păcate, oamenii se modelează-ntruna,
Suntem la fel ca minciuna,
Când recad în realitate
Caut în răspunsuri doar
un pic de sinceritate.

Poate că am găsit o modalitate
Să te aduc la realitate.
Eu știu că nu voi fi ca ea,
Dar cred în șansa mea
De a veni vremea aceea
Când voi fi tu și tu al meu,
În orașul meu de hârtie,
Eu cred că asta e iubire.

Aici

Aici, între fiare,
Aici, cu multe zale,
Închisă pentru tine
Și nimeni nu știe.
Cine? Ce? De ce?

Un răspuns atât de simplu:
Iubire.
Nu-nțelegi, așa-i?
Eu sunt aici cu tine,
Sunt aici pentru tine,
Stau aici să-ți fie bine
În nopțile cu lună misterioasă,
În zilele cu-ale soarelui răspunsuri,
În mijlocul viselor cu ale lor iluzii.

Aș vrea să te văd,
Aș vrea să te simt,
Unde ești? De ce pleci?
Eu sunt aici...
Tu când vei fi?

Texte: Alessia-Selma Duran, clasa a VIII-a C
Coordonator: prof. Veronica-Diana Hagi

LUMINA CUVÂNTULUI ȘI BUCURIA ÎNVIERII

În preajma Sfințelor Sărbători Pascale, cea mai bună prietenă a mea, Maria a avut un vis. M-a impresionat conținutul lui, dar și răspunsul Mariei la acesta.

De Florii, Maria nu se simțea prea bine, odihnindu-se în pat. Încet-încet, închise ochii și adormi visând la ziua de Paști și la cadourile pe care avea să le primească. În fața ochilor îi apărură o pajiște luminată de razele puternice ale soarelui. Treptat, puterea razelor începu să scadă, instalându-se întunericul. Deodată, o lumină galben-aurie întrerupse ritualul întunericului. Maria, sperându-se, începu să țipe, dar o voce adâncă și liniștitoare îi spuse: „Adu bucurie în sufletele altora, ca să îți primești bucuria în suflet!”, apoi vocea și lumina dispărură. Maria se trezi din vis și privi în gol, gândindu-se cu privire la mesajul primit. După un moment de gândire, a știut ce are de făcut: trebuie ajutată familia cu patru copii, dintre care cel mic are un an, cel mare este clasa I, iar părinții muncesc cu ziua.

Maria își aduce aminte că în pod mare are jucăriile pe care le-a păstrat. De îndată se urcă în pod și coboară jucăriile pe care le-a păstrat. De îndată se urcă în pod și coboară jucăriile. În joia dinaintea Paștelui, merge cu nerăbdare în bucătărie și încondeiază ouă împreună cu mama ei. Mai târziu, mama se apucă de făcut cozonacii, Maria încă încondeind ouă pentru familia nevoiașă. Cu ajutorul mamei, cozonacul este și el gata.

În Ajunul Paștelui, Maria are pregătite pentru familia aleasă jucăriile, ouăle încodeiate și cozonacul gustos, toate făcute cu dragoste. Familia primește darurile, datorită Mariei având ce pune pe masă de Sfânta Sărbătoare.

Învierea Domnului a adus în sufletul Mariei și a familiei bucuria unei fapte bune, dar în același timp și bucuria Învierii.

Fiți buni și aduceți bucurie în sufletele altora pentru a primi bucuria în sufletele voastre !

Al Homsî Zenab, clasa a VII-a C
Prof. coordonator: Mihaela Străjeru

NOAPTE MAGICĂ

Învierea Domnului, sărbătoare ce se apropie,
O zi în calendarele creștine cu roșu se scrie
Aprinde în sufletul nostru nerăbdare și bucurie.
Însemnătatea ei e imensă, o supremă lecție,
Pe care omenirea o primește, când Iisus acceptă,
Prin chiar moartea lui demnă, dar nedreaptă,
Ca pentru noi să se jertfească
Destinul lui să se împlinească
Pe crucea, pe care a fost răstignit,
Căci doar pentru noi a suferit!
Sunt sigură că scopul l-a împlinit.
Peste moarte, a înviat și viața a dăruit
Iar prin credință, pentru noi a găsit
Calea de urmat: Prin iertare și iubire!
În noaptea magică de Învier, clopotele bat
Să aducem cu toții un gând curat
Din inimi să spunem: Hristos a înviat!
Și să auzim : Adevărat a înviat!

Roman Diana, clasa a VII-a C
Prof. coordonator: Străjeru Mihaela

MOTTO:

„Este absolut necesar ca oamenii să ajungă să apere și altceva decât ceea ce servește la fabricarea tălpilor pentru pantofi sau a mașinilor de cusut, și trebuie să păstreze un refugiu, un lăcaș de rezervă în care să se poată refugia din timp în timp. Abia atunci se poate vorbi de civilizație. „

ROMAIN GARY

Păliur - arbust întâlnit pe locuri pietroase uscate. Este o specie ocrotită prin lege

Stejarul brumariu - iubitor de căldură, rezistent la căldură, rezistent la secetă, uscăciunea solului și atmosferei

REZERVAȚIA NATURALĂ PĂDUREA HAGIENI

Așezat în partea sud-estică a țării, prins între Dunăre și Marea Neagră, delimitată la nord de județul Tulcea și la sud de granița cu Bulgaria, județul Constanța oferă vizitatorului un peisaj natural variat și încântător, plin de farmec inedit, care se adaugă renumitelor vestigii arheologice și istorice din acest colț de țară.

Situată între comunele Albești și Hagieni, în podișul Dobrogei de sud, aproape de orașul Mangalia, rezervația naturală Pădurea Hagieni, te copleșește prin măreția peisajului și prin raritățile floristice și faunistice care și-au găsit refugiul în această insulă de vegetație înconjurată astăzi de culturi agricole

frunzele plantelor lemnoase (deosebit de decorativă este scumpia) se îmbină cu albastrul brândușelor și cu galbenul florilor de ghiocel de toamnă. Dar pe măsura popularizării rezervației și a îmbunătățirii căilor de acces dinspre Limanu, Mangalia și Albești, a sporit numărul de vizitatori care, de cele mai multe ori, o influențează negativ.

Din punct de vedere peisagistic, rezervația este deosebit de atrăgătoare. Primăvara de timpuriu înfloresc în pădure, în număr mare, ghiocelii, viorele, brebeneii etc., iar în poieni brândușe galbene sau albe (*Crocus chrysanthus*), ruscuța de primăvară (*Adonis vernalis*), stânjeneii (*Iris pumilla*) de diferite culori, predominând cei violeți, galbeni și albi, migdalul pitic, bujorul de stepă (*Paeonia tenuifolia*), bujorul de pădure (*Paeonia peregrina* var. *romanica*). Pe coaste cu tufe de păliur și iasomie înfloresc, în timpul verii, numeroase specii de leguminoase, de boraginacee, liliacee, dipsacacee, compozite. De o frumusețe, remarcabilă sunt poienile, în timpul înfloririi speciilor de colilie. În timpul secetei de vară cele mai rezistente plante, care înviează rezervația, sunt compozitele (imortelele, diferite specii de coada șoricelului, de aster).

Toamna, coloritul arămiu dat de

frunzele plantelor lemnoase (deosebit de decorativă este scumpia) se îmbină cu albastrul brândușelor și cu galbenul florilor de ghiocel de toamnă. Dar pe măsura popularizării rezervației și a îmbunătățirii căilor de acces dinspre Limanu, Mangalia și Albești, a sporit numărul de vizitatori care, de cele mai multe ori, o influențează negativ.

O influență dăunătoare, crescândă, au avut organele silvice și agricole locale, care au căutat să o exploateze în diferite moduri, nesocotind adesea apelul ocrotitorilor naturii pentru păstrarea cât mai naturală a ecosistemelor de la Hagieni.

În consecință se propune:

- Constituirea întregului teritoriu al pădurii ca rezervație unică, indivizibilă și intangibilă în tratamente discriminatorii zonale și izolarea sa de ecosistemele agricole învecinate. Aplicarea unei gospodăririi raționale și atente totdeauna în concordanță cu funcția sa ecologică, științifică și bio- istorică.
- Încadrarea cu personal de administrație și pază cu pregătire și înclinație care să aplice în mod conștient și dezinteresat măsurile prescrise și care să funcționeze într-un punct silvic din rezervație.
- Interzicerea oricăror forme de pășunat în pădure, excluzându-se orice angajament în acest fel.
- Organizarea turismului pe anumite trasee, care vor fi supravegheate de paznici speciali. Interdicția de a mai intra cu mașinile în rezervație.
- Potrivit cu valoarea sa de unicat național și internațional, să se acționeze pentru integrarea sa în rețeaua rezervațiilor biosferei.
- Vânărea speciilor de mamifere și păsări străine de fauna autohtonă.
- Executarea unor lucrări de regenerare prin împădurirea terenurilor goale, a terenurilor degradate, completări în arborete tinere, îngrijirea culturilor. Speciile alese pentru împăduriri sunt: stejarul brumariu și pufos, pinul negru, salcâmul, ulmul, paltinul, frasinul, mojdreanul, precum și alte specii autohtone.

Bujorul românesc - plantă erbacee Flori mari, solitare, de culoarea sângelui;

Cătălui Anais, clasa aVII-a A
Coordonator prof. Vlad Cici Corina

Zâmbiți, vă rog...

- Chelner, mi-ai servit o găină bătrână.
- De unde știți că era bătrână?
- După dinți!
- Dar găina nu are dinți!
- Ea nu, dar eu aveam!

- Doriți cina?
- Ce pot să aleg?
- Da sau Nu!

La restaurant.
- Doamnă aveți picioare de rață?
- Nu domnule, așa merg eu mai legănat.

Oamenii de știință britanici în urma cercetărilor privind efectele alcoolului asupra organismului uman, au stabilit următoarele:
Vodka + gheață = afectează rinichii
Rom + gheață = afectează ficatul
Whisky + gheață = afectează inima
Gin + gheață = afectează creierul
Cine ar fi crezut că nenorocita aia de gheață poate afecta în asemenea hal organismul!

- Aveți brânză Roquefort?
- Ce e aia?
- Brânză cu mușegai.
- Nu avem, dar avem mezeluri, pâine, friptură – toate Roquefort, cum ziceți dumneavoastră.

Bunicul îl întreabă pe nepoțel:
- Cum îl cheamă pe neamțul ăla mic care îmi tot ascunde mâncarea?
- Alzheimer, bunicule!

- Ospătar, am comandat o friptură cu os.
- Da. V-am adus-o, care este problema?
- Vrei să vezi, nu cumva carnea a rămas în bucătărie?

- Pentru nota 4 spune-mi te rog frumos o mare din Europa.
- Marea Britanie.

- Dodo, dacă exersezi la pian îți voi da 10 lei.
- Mamă, dar vecinul mi-a dat 20 de lei ca să nu cânt.

- Alex, spune-mi cât fac 2×9 ? întreabă învățătoarea.
- Dar dumneavoastră nu știți?
- Ba da.
- Atunci de ce mă întrebați pe mine?

Dodo este obez dar foarte slab la matematică. Profesoara încearcă să-l ajute:
- Dodo, dacă mama ta îți dă 2 sandwiciuri la școală și eu îți mai dau încă 5, câte ai atunci:
- Atunci am destule, doamna profesoară...

- Mami, este adevărat că $5 \times 5 = 10$?
- Da, pușor, așa este, dar de ce mă întrebi?
- Păi doamna învățătoare zice că $6 \times 4 = 10$!

Ionel se înapoiază de la școală și își anunță mama:
- Mamico, azi am luat zece la școală!
- Bravo, pușorule, la ce ?
- Doi la matematică, trei la dictare, trei la istorie și doi la gramatică...

- De ce n-ai citit „Scrisoarea a III-a” de Eminescu?
- Fiindcă tata mi-a spus că nu-i frumos să citești scrisorile altora.

- Ce studiezi acolo?
- Geografia.
- Poți să-mi spui și mie unde se află Brazilia?
- Pe pagina 75.

Ora de zoologie:
- Dodo, îmi poți numi cinci animale care trăiesc în Africa?
- Da. Patru elefanți și o girafă...

- Cum se enunță principiul lui Arhimede, Dodo, întreabă profesorul de fizică.
- Un om scufundat în apă este împins de jos în sus cu o forță de două ori mai mare decât cea cu care îl apăsăm noi pe individul respectiv.

- Dodo, știi alfabetul?
- Îl știu domnule învățător.
- Ce literă urmează după A?
- Toate celelalte.

La școală, la ora de fizică, profesoara îi întreabă pe elevi de unde vine curentul. Toată lumea rămâne liniștită, numai Dodo cu mâna sus. Profesoara îl întreabă:

- Spune, Dodo, știi de unde vine curentul?
- Da, din cocină.
- Cum așa, Dodo, din cocină?
- Păi, de fiecare dată când ni se ia curentul, tata spune: „Iar ne-au oprit porcii curentul”!

O excursie fantastică

Anul trecut, în săptămâna de Școală „Altfel”, elevii clasei noastre au plecat într-o frumoasă excursie la București. Cu toții ne-am bucurat enorm și am depus eforturi susținute pentru a avea o zi încântătoare. Excursia a fost programată într-o zi de sâmbătă, iar plecarea a fost stabilită la ora 7. 30. Ne-am trezit cu noaptea în cap, deoarece eram nerăbdători să începem o zi fermecătoare.

Ne-am ales locurile în autocar. Unii au preferat să ocupe locurile din față, alții s-au așezat în spate. Am pornit! Drumul a fost tare plăcut!.... Discutam entuziasmați despre ce vom vedea în București. Am ajuns la ora 11.30 și am oprit la un restaurant pentru a lua masa.

Prima lecție de învățat a fost la Muzeul de Științe ale Naturii „Grigore Antipa”. Ne-am îmbogățit cunoștințele la biologie cu multe informații despre animale. Am văzut balene, lei, urși polari și crocodili. Sectorul arahnidelor a fost interesant, ca și diversele fosile. Cu toții ne-am simțit ca niște mici biologi dornici de învățare. Am fost să luăm și suveniruri. Colegii mei și-au luat diverse lucruri interesante, cum ar fi: nestemate (calcedonie, opal, onix), insecte prinse în sticlă și plante naturale, de toate felurile. Ne mai amintim și acum cât de bine ne-am simțit la muzeu.

Următoarea oprire a fost la Casa Experimentelor. A fost un moment interesant și fascinant în același timp. Am intrat într-o încăpere uriașă, plină de mașinării ciudate. Am văzut diverse cutii pline cu nisip, tăvi din metal și ghizi, care ne explicau cum să folosim instrumentele, însă care ne lăsau să deducem singuri răspunsurile la întrebări. A fost haios!

Ultima oprire, însă cea mai delicioasă, a fost Casa memorială „Tudor Arghezi”. Am rămas captivați în lumea lui Mițu și Barutu. Am văzut livada în care se jucau ei și grădina superbă de la Mărțișor. Interiorul casei era, de asemenea, fermecător. Între rochiile, umbrele și pălăriile, erau aruncate jucăriile celor doi frați. Biroul poetului ne-a atras atenția. Păstra intacte călimara, tocul și ochelarii maestrului. Acela era locul în care poetul scriitor rămânea târziu în noapte scriind poezii sau povestioare fascinante din „Cartea cu jucării”. Portretul lui Tudor Arghezi ne privea prin ochelarii săi rotunzi, lângă bastonul lung de lemn. Pe pereți atârneau multe fotografii vechi și bucăți din ziare înrămate. Am recitat poezii argheziene și am adresat multe întrebări doamnelor care ne conduceau, deoarece ne-am documentat bine înainte de a face această vizită.

Se apropie sfârșitul călătoriei. Drumul spre Constanța a fost de neuitat. Cu toții ocupam scaunul ghidului și preluam microfonul pentru a spune glume și ghicitori. Am cântat atât de mult, încât am răgușit. Doamna profesoară nu s-a lăsat mai prejos. Ne-am distrat pe cinste, am glumit și am râs împreună. Ne-am simțit ca într-o mare familie.

A fost o zi specială, unică. A fost o excursie magică!

Riana Kacic, clasa a IV- a C
Coordonator: p.i.p. Simona Palasca

De la Caragiale adunate...

Vacanța de vară bătea la ușă. Era ultima lună din clasa a III- a. Împreună cu doamna învățătoare ne-am gândit să organizăm o serbare, având ca idee centrală piesele domnului Caragiale. Am făcut o selecție pentru împărțirea rolurilor. Pentru sceneta „D-I Goe”, Nicholas, Elenys, Alexia și Alexandra au urcat curajoși pe scenă. Nici Matei, Cezar, Alessia și Diana nu s-au lăsat mai prejos cu piesa „Vizită”, Yasmine și Costin au dat viață personajelor din sceneta „Bubico”.

Bineînțeles că, alături de savuroasele personaje ale domnului Caragiale, și-au făcut loc și altele, cu mult umor: cuconița, Ioana, elevul, profesoara, cele două colege de bancă din „Recreația mare”, micuța răsfățată, boierul și băiatul din casă.

Pentru această serbare am repetat foarte mult, așteptând răbdători să ne vină rândul. Andi, Yasmin și Eva au prezentat iar Riana ne-a purtat pe aripile pian.

În sfârșit, a venit ziua îmbrăcate în elegante costume de Dansatoarele erau gata să culeagă

Învățătoarea noastră era permanent cu sunetistul, pentru a perfect. Prezentatoarele noastre domnului Caragiale.

încântătoare numere de dans, muzicii clasice cu o partitură la

mult așteptată. Fetele erau epocă, iar „domnii” la frac. aplauzele publicului.

emoționată. Comunica se asigura că totul decurge ne-au introdus în lumea

Doi colegi grijulii, Theo și Răzvan, au asigurat recuzita. O colegă inimoasă, Diana, a avut grijă de doamna învățătoare, ajutând-o cu un evantai. Sufleurii și-au făcut treaba ca la carte, ajutându-i pe cei emotivi să treacă cu bine peste momentele dificile.

Spre final, Alex și Matei au ridicat publicul în picioare cu melodia „Tot mai sus”. Domnișoarele au cântat și ele „Vara mea”, interpretată de Nicole Cherry. Ca să încheiem o zi minunată, dar și un an rodnic, cu toții am interpretat melodia „Visător”, făcând câteva mișcări sugestive. Am reușit să stărnim ropote de aplauze.

Toți am plecat fericiți acasă, deoarece știam că ne așteaptă o vacanță de vară nemaipomenită și un alt an școlar cu multe provocări....

Yasmin Osman și Diana Popa, clasa a IV-a C
Coordonator: p.i.p. Simona Palasca

Din succesele elevilor minorității turco-tătare

Reporterii revistei „Ani de gimnaziu” s-au întrebat ce se întâmplă demn de luat în seamă cu elevii aparținând minorității turco-tătare din Școala „Gheorghe Țițeica”. Care sunt rezultatele lor? Care sunt preocupările lor legate de materia în plus pe care o studiază, limba turcă? Prin amabilitatea doamnei profesor Subihan Iomer, dascălul care predă disciplina sus-numită în instituția constănțeană, am aflat cele de mai jos.

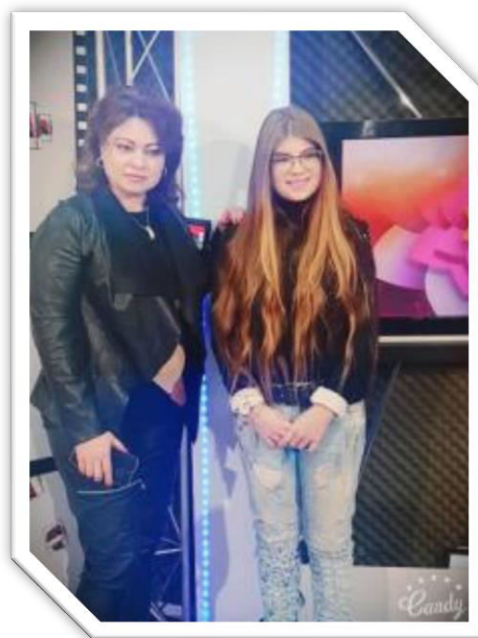
- Uniunea Democrată Turcă din România, în parteneriat cu I.S.J Constanța, a lansat în ianuarie 2017 *Concursul de recitare și traduceri „Sub bolta geniilor”*, invitându-i pe elevi și profesori într-o călătorie imaginară în opera a doi giganți ai literaturii universale: Mihai Eminescu și Yunus Emre. Concursul a marcat importanța Zilei Culturii Naționale. Din partea Școlii Gimnaziale nr.30 „Gheorghe Țițeica” a participat la activitate NUR HUSEIN, elevă în clasa a VIII-a A, obținând premiul al III-lea.

- Duran Selma Alessya, elevă în clasa a VIII-a C, a câștigat premiul al II-lea la *Concursul de interpretare vocală* care a avut loc la Colegiul National ”M.K.Atatürk” din Medgidia, cu ocazia sărbătoririi a 93 de ani de la proclamarea Turciei ca republică.

- Tot eleva Duran Selma- Alessya, din clasa a VIII-a C, a obținut Premiul I la preselecția Bala Televizyon care a avut loc la Medgidia, în data de 27 noiembrie 2016, la sediul Alpha Media TV. Ea va reprezenta România la Concursul Internațional de Muzica Bala Turkvizyon, Turcia 2017.

- Inspectoratul Școlar Județean Constanța, împreună cu Uniunea Democrată Turcă din România, a organizat Concursul de desene „Mevlana”. Concursul a fost dedicat sărbătoririi personalității lui Mevlana - gânditor și poet mistic de factură sofisticată ce promovează toleranța, înțelegerea și cunoașterea prin iubire. Premierya a avut loc în data de 15 decembrie 2016 la sediul Uniunii Democrate Turce din România. La secțiunea colaj, categoria clasa pregătitoare - clasa I, eleva RESUL SARA, din clasa pregătitoare D a obținut Premiul I.

Coordonator: prof. Subihan Iomer

Ziua Francofoniei, sărbătorită la Școala "Gheorghe Țițeica"

Săptămâna 20-26 martie 2017 este dedicată în întreaga lume francofonă serbării limbii, a culturii și a civilizației franceze. România, membră a Organizației Internaționale a Francofoniei alături de alte 83 de state și guverne din întreaga lume, se raliază acestui eveniment prin manifestările pe care diferite instituții de cultură le organizează. Școala Gimnazială nr.30 "Gheorghe Țițeica" din Constanța nu putea face excepție și este una

dintre instituțiile de învățământ în care, timp de câteva zile, s-a trăit "La vie en rose" și s-a vorbit despre, în și pentru limba franceză.

Miercuri, 22 martie, elevii claselor gimnaziale a V-a D, a VI-a A, B, D, a VII-a A și C și a VIII-a A, coordonați de profesoarele de limba franceză Veronica Hagi și Victoria Pundichi, au pus în scenă un spectacol în care s-au auzit acorduri muzicale mai vechi sau mai noi, de la Edith Piaf la Carla Bruni și Willy William, în care s-au recitat poeme dedicate primăverii de la Charles d'Orléans la Victor Hugo sau Jacques Prévert.

Dansul și scenetele amuzante intitulate "Les Verbes" și "Un animal extraordinaire" au adus zâmbetul pe buzele spectatorilor. "Admir implicarea totală a elevilor în acest proiect de suflet. Am pornit de la o idee răzleață- "Ce-ar fi dacă am face un spectacol?" -, iar ei au știut să o metamorfozeze într-un moment de bucurie, de poftă de viață, de pasiune pentru limba franceză. S-au mobilizat în timp record : au învățat roluri, și-au făcut costume, au asimilat partituri noi, au exersat dansuri și cântece. Le mulțumesc.", a declarat organizatoarea evenimentului, Veronica Hagi.

Un moment special a fost realizat de elevii clasei a VIII-a A care, cu două luni înainte de finalul de gimnaziu, au prezentat mărturii despre ceea ce înseamnă limba franceză în viața lor. "În primul rând, în limba franceză pot vorbi normal, fără să mai râdă cineva că sunt rârită", mărturisea amuzată Ana-Maria Penea, iar Andreea Rucăreanu s-a întrebat apoi într-un monolog în care a implicat și publicul "Cum ar fi fost lumea dacă Franța nu ar fi existat?". Întreaga asistență a fost de acord că, fără clătite, fără delicioasa baghetă, fără Chanel, fără cinema, lumea aceasta nu ar mai fi fost "La vie en rose".

Această întâlnire a fost ocazia propice pentru ca directorul instituției, Sorin Cernăianu, să felicite elevii care au obținut premii și mențiuni la Olimpiada Județeană de Limba Franceză, Iulita Alpetri, Andreea Rucăreanu, Alpetri Vichentie și Aron Robert, dar și echipajul câștigător al unuia dintre cele trei premii întâi ale Concursului Județean "Jeunes Francophones", format din Andreas Bujdoveanu, Maria-Alexia Vlad, Olga State și Vichentie Alpetri. În plus, dumnealui i-a felicitat și pe cei zece elevi care au promovat examenul de DELF nivelul A2, care le permite accederea la clasele bilingve de la liceele teoretice constănțene fără a mai da examen de limbă. "Franceza rămâne o oportunitate în dezvoltarea personală a fiecăruia, deschizând de fapt drumul spre o mare parte din lume, cea francofonă. Cunoașterea unei alte limbi străine în afara englezei, care a devenit o competență obligatorie în lumea contemporană, va fi modul în care tinerii se vor diferenția în momentul în care își vor căuta un loc de muncă, peste nu foarte mulți ani deja. Iar franceza rămâne o oportunitate în acest sens.", a conchis directorul adjunct al instituției, Corina Vlad.

Text: prof. Veronica-Diana Hagi

Proiecte de succes

Upgrade la performanță

*Trăim într-o lume a globalizării, a dispariției granițelor, a multiplelor
posibilități de colaborare și valorificare a potențialului uman în variate situații
în care comunicarea este elementul cheie al succesului.*

Prin urmare, se manifestă pregnant o nouă nevoie a tinerilor din lumea modernă, aceea de a achiziționa elementele necesare unei comunicări eficiente în limbile de circulație internațională, nu numai pentru a face față cerințelor diverse din cadrul sistemelor educaționale, ci și pentru a fi pregătiți pentru viață în general. Necesitatea de a progresa în multe domenii îi motivează pe elevi să caute modalități de a-și pune în

valoare cunoștințele în forme care să fie europene, sau chiar internaționale, recunoscute. O astfel de posibilitate o reprezintă obținerea unui certificat Cambridge.

Este un fapt cunoscut că ultimii ani au adus o recunoaștere a acestui tip de testări și la nivelul Ministerului Educației Naționale prin includerea lor pe lista certificatelor care echivalează examenul

de competențe lingvistice din cadrul bacalaureatului. Pe lângă aceasta, începând cu anul 2014, probele de competențe lingvistice pentru admiterea în învățământul liceal de stat și profesional cu program bilingv și intensiv pot fi echivalate cu certificatele obținute la examenele de limbi străine cu recunoaștere internațională în conformitate cu OM nr. 4432/ 29.08.2014 emis de Ministerul Educației Naționale. Această decizie face referire la o serie de examene ce evaluează competențele de limba engleză al căror nivel este echivalent sau superior cu nivelul A2 din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi Străine.

Luând toate acestea în considerare, în 2014, Școala "Gheorghe Țițeica" a făcut demersuri în vederea acreditării sale, de către Consiliul Britanic, ca centru de evaluare pentru examenele Cambridge. Inițiativa a fost susținută de interesul elevilor, de experiența profesorilor de limba engleză, de parteneriatul solid cu Asociația de părinți a instituției, dar și de faptul că școala noastră dispune de baza materială corespunzătoare necesară unui astfel de proiect.

În urma Inspectoratului 2015 Catedra de organizat simulări zise pentru nivelul English Test). certificat pentru admiterea în studiu bilingv al 2016, s-a adăugat simulări, 0 și – PET (Preliminary

obținerii acordului școlar județean, din limba engleză a și examene propriu-A2 - KET (Key Obținerea acestui echivalează proba clasele a IX-a cu limbii engleze. Din programului de examene si nivelul B1 English Test), a cărui

promovare echivalează atât proba pentru admiterea în clasele a IX-a cu studiu bilingv al limbii engleze, cât și proba de competențe lingvistice din cadrul examenului de bacalaureat.

Numărul în continuă creștere al candidaților înscriși din școală, precum și din alte unități de învățământ din județ, la simulările și sesiunile de examene organizate în acești ani, dar și procentul de 99% de promovați al acestor examene a dus la obținerea statutului de Silver Member în programul *Advantage Partnership* al British Council România.

Munca și efortul depuse de profesorii de limba engleză în vederea pregătirii elevilor, străduința acestora de a participa la examinări, susținerea părinților, toate se regăsesc în rezultatele deosebite, în mândria de a fi promovat o testare recunoscută internațional, în bucuria de a studia și pe mai departe o limbă străină frumoasă și utilă.

Text: prof. Cristina Lomnoșanu

Proiecte de succes

AIESEC și Școala "Gheorghe Țițeica" educă pentru viitor

În anul școlar 2016-2017, cea mai mare organizație studențească din lume, AIESEC, prezintă în peste 126 de țări, derulează în colaborare cu Școala Gimnazială nr. 30 "Gheorghe Țițeica" din Constanța, proiectul "Discover – a world without borders / Descoperă – o lume fără frontiere". Această activitate educativă non-formală, vizând interculturalitatea și construcția propriei identități prin conștientizarea

diferenței, este rezervată elevilor din ciclul primar și gimnazial, fiind implicate clasele a treia - a opta. Scopul principal al proiectului este dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză, copiii simțindu-se conectați la realitatea mondială și devenind capabili să

interacționeze eficient în societatea multiculturală în care trăiesc. 10 voluntari sosiți din Serbia, Mexic, Albania, China, India, Thailanda, Brazilia, Grecia derulează, timp de 10 săptămâni, ateliere în care se dezbate teme de actualitate de către elevii mai mari sau în care jocul este la putere, pentru cei mai mici. Ca orice activitate educativă lipsită de constrângerile viitoarelor teste ori note pe care urmează să le primească, aceasta a fost primită cu mare bucurie de către elevi, care au participat entuziaști la sesiunile de lucru în care percepția lor asupra lumii s-a transformat, cu siguranță, într-o viziune mult mai amplă și mai deschisă.

"Suntem la mijlocul acestui proiect deosebit, primit cu entuziasm de elevii noștri. Drept care astăzi (n.r. 13 decembrie 2016) este timpul ca noi să le dăruim voluntarilor un moment de bucurie. Așa că, i-am invitat pentru un miniconcert de colinde și pentru a le prezenta obiceiuri românești cu ocazia sărbătorilor de iarnă.", a declarat Cristina Lomnoșanu, coordonatoarea proiectului în instituția școlară constănțeană.

A fost remarcabilă implicarea elevilor care au confecționat felicitări cu texte în limba engleză ori au redactat scrisori în care au povestit experiența sărbătorilor de iarnă românești. De asemenea, momentul artistic a fost susținut de clasa a VI-a B, a cărei dirigintă, Emilia Cadâr, a mobilizat elevii

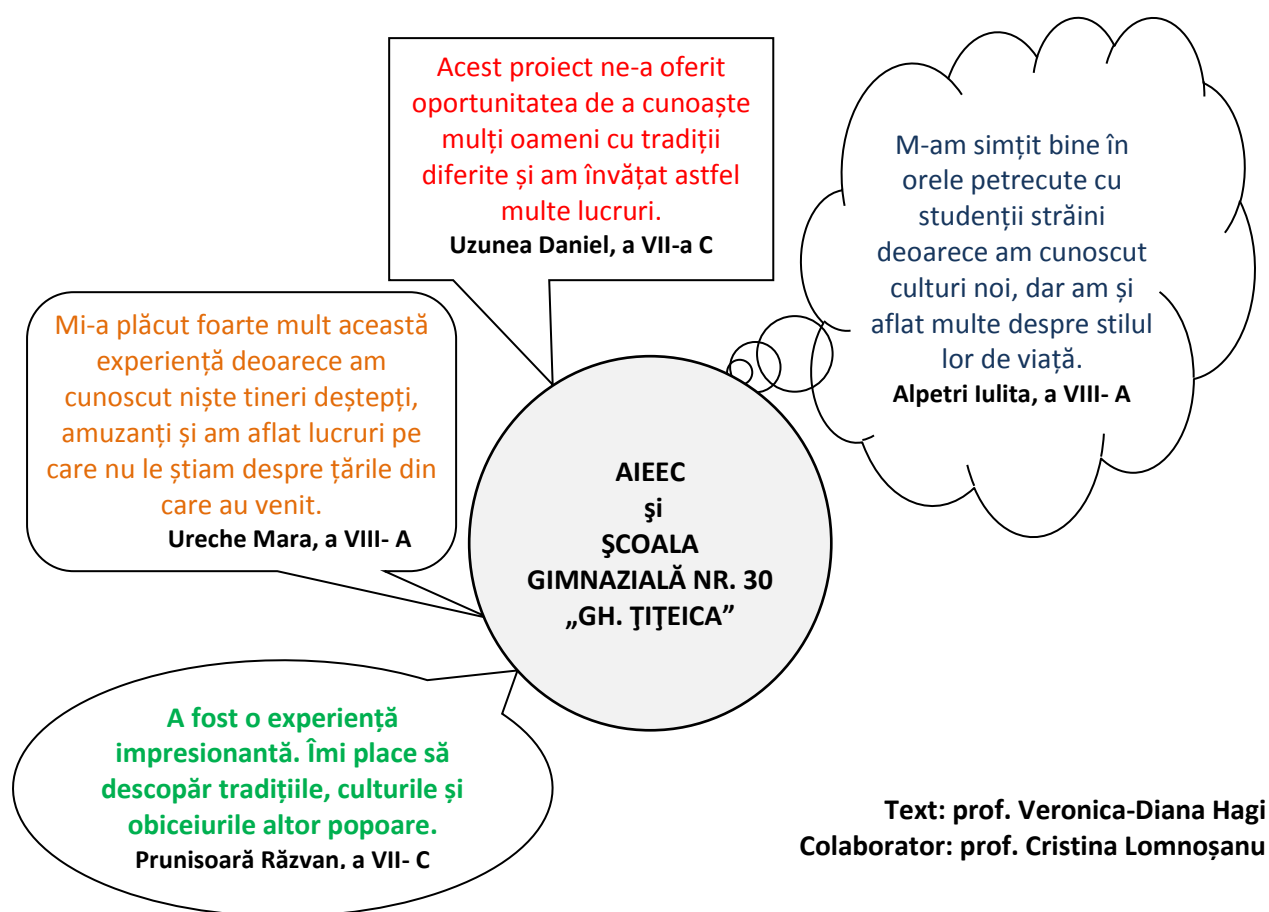
pentru un recital ce a cuprins inclusiv momente instrumentale la vioară și flaut, în interpretarea lui David Șuta.

Nucile, merele, covrigii, cozonacul și biscuiții au completat tabloul evenimentului, aducând miresmele iernii, ale colindului, în inimile participanților. Cele mai apreciate bunătăți au fost ... biscuiții

”Eugenia”, pe care voluntarii străini i-au descoperit ca fiind un produs ”Fabricat în România” și care are o lungă istorie ante și postdecembristă, despre care li s-a vorbit pe scurt.

Apreciem, la final, anvergura proiectului și deschiderea către diversitate pe care AIESEC și Școala ”Gheorghe Țițeica” o promovează ca fiind una dintre caracteristicile și valorile, în același timp, ale societății contemporane. ”Școala trebuie să formeze cu adevărat pentru noua paradigmă socio-culturală în care a trăim, trebuie să deschidă perspective și să dezvolte abilități de viață care să permită integrarea eficientă a adolescentului în noile repere ale lumii.”, a mai spus Cristina Lomnoșanu.

Proiecte de succes

Biblioteca, spațiu deschis către lume

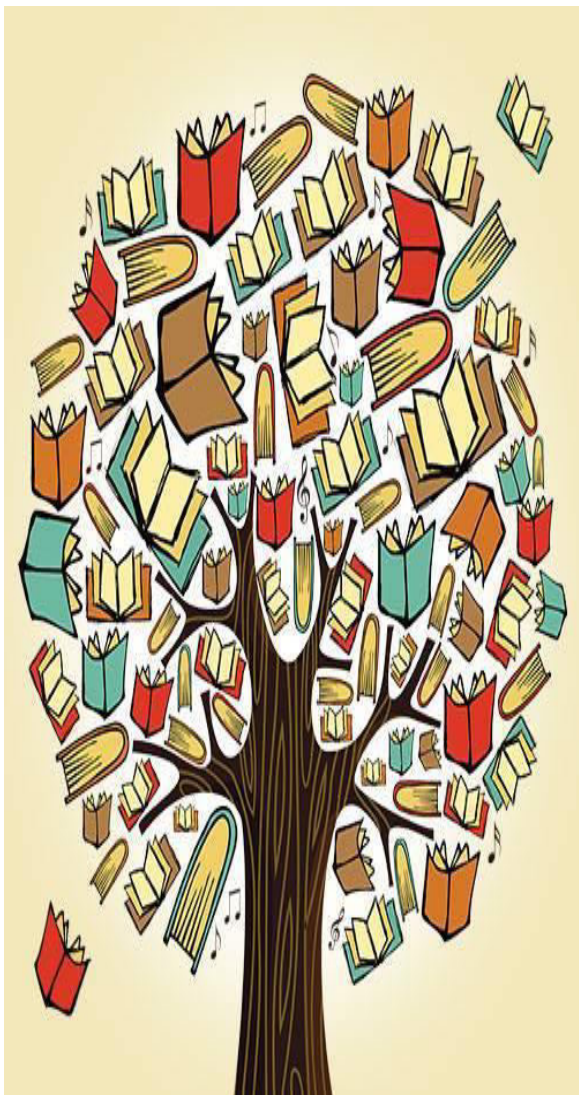
Ce știu cei din exterior despre munca unui bibliotecar ? E ușor : împrumută cărți al căror titlu îl notează pe o fișă și ia act de restituirea acestora la intervale regulate. În rest ??? E atât de greu însă să fii bibliotecar în mileniul al III-lea, în care elevii mai deschid cu greu ușa bibliotecii. Interesul descrescând al tinerilor pentru lectură este îngrijorător și ar putea duce la blazarea practicantului acestei meserii. Am rugat-o pe Anca Moșoiu, bibliotecara Școlii "Gheorghe Țițeica" să ne împărtășească câte ceva din activitatea sa.

Să fii bibliotecar pentru tinerii născuți după anul 2000 este cu adevărat o provocare. Am simțit de multe ori că, de la un la altul, devine din ce în ce mai greu să atrag elevii în bibliotecă,

în ciuda faptului că toată lumea se implică în această acțiune alături de mine: cadre didactice, părinți, bunici...

Am încetat acum câțva timp să mă mai lamentez alături de profesori și de membrii comunității locale pe marginea acestui subiect și am încercat, în schimb, să găsesc metode noi pentru a-i aduce pe copii înapoi în bibliotecă.

Partea cea mai intensă a muncii mele în acest sens debutează chiar în luna septembrie, cu cei mai mici dintre școlari, adică cei de la clasa pregătitoare cu care desfășor activități de familiarizare cu spațiul primitor al bibliotecii, dar și cei de la clasa I cărora le fac fișe de cititor, cu care discut despre condițiile de împrumut, despre cum trebuie să tratăm o carte, adică asemenea unei ființe umane...pentru că, da, cartea are viață. O viață ce palpită, o viață ce așteaptă să fie descoperită, o viață infinită.

O altă soluție de a atrage cititori cât mai mulți în spațiul bibliotecii este reînnoirea fondului de carte. Am observat de multe ori reticența elevilor de a pune măcar mâna pe cărțile ce

le sunt indicate ca lectură sau pe care eu le recomand, pentru simplul fapt că sunt...vechi, prăfuite, cu paginile îngălbenite. Atunci am inițiat proiectul *Robocărticel*, în anul 2014, prin care am încurajat donarea de cărți către biblioteca școlii, cărți tipărite după anul 2000. De atunci, fondul de carte al bibliotecii s-a îmbogățit cu peste 1000 de volume, pe care elevii le-au donat cu multă generozitate pentru ca și alți cititori să se poată bucura de ele.

Un alt proiect pe care îl derulez împreună cu elevii încă din anul 2009 este *Săptămâna Internațională a Spațiului*. Este o modalitate de a atrage copiii în bibliotecă deoarece ei studiază despre univers, pun în practică diverse experimente despre care citesc în enciclopediile pe care le au la dispoziție, confecționează machete, fac desene și colaje pe această temă. Cel mai important lucru este

însă acela că în zilele în care desfășurăm proiectul se simte cu adevărat spiritul de echipă, colaborarea între copii, profesori și familiile acestora, deoarece toată lumea este implicată.

Pentru anul școlar 2016-2017, am ales să răspundem afirmativ unei invitații lansate de Crina Liliana Mareș, bibliotecara Școlii "Dan Barbilian" din Constanța, care a inițiat două proiecte extrem de interesante, "Poezia mării" și "Gânduri închise în caligrame", o nouă provocare pentru cititorii ce calcă pragul bibliotecii. Ei au devenit creatori, scriitori *en*

herbe, cum spun francezii. Cred cu tărie că un copil care încearcă să își aștearnă gândurile, trăirile pe hârtie va fi un copil care va citi ulterior mai mult și, citind mai mult, va deveni un om complet.

Nu îmi pot abandona misiunea în care cred : aceea de a avea mereu cititori fideli, cititori pasionați, cititori curioși, cititori de toate vârstele și căutători de adevăr în paginile uneori prăfuite, alteori lucioase ca un diamant.

Text: Anca Moșoiu, bibliotecara Școlii „Gh. Țițeica”

Proiecte de succes

DELETE, NOT SHARE!

Anul școlar 2016-2017 a adus în Școala "Gheorghe Țițeica" ideea unui nou proiect, demarat de consilierul psihologic al instituției, dr. Laura Simion. Desprins dintr-o realitate dură, aceea că preadolescenții și adolescenții accesează rețele de socializare, neavând vârsta minimă legală pentru această activitate și nefiind pregătiți psihologic pentru eventualele probleme care pot merge până la hărțuirea cibernetică, proiectul își propune să tragă un semnal de alarmă asupra acestor pericole printr-o amplă campanie de conștientizare atât a elevilor, cât și a părinților. Dar să îi dăm cuvântul inițiatoarei proiectului!

Proiectul educațional "Delete, not share!" este un proiect prin intermediul căruia se urmărește creșterea responsabilității individuale, sociale, dar și a spiritului civic manifestat de elevi față de fenomenul bullying-ului, dar în special a cyberbullyingului. Proiectul presupune activități de familiarizare a elevilor cu acest concept, conștientizarea fenomenului de către aceștia și organizarea unui concurs de postere, logouri și sloganuri prin care se va transmite un mesaj de sensibilizare a alterității către întreaga comunitate față de victimele cyberbullyingului în special, dar și ale bullyingului.

În anul școlar 2016-2017, am implicat în acest proiect demarat cu 500 de elevi și 30 de cadre didactice, beneficiarii direcți și indirecti fiind, în ordinea importanței, elevi, profesori, părinți, comunitatea locală. Proiectul cuprinde mai multe activități pe parcursul anului, de la mediatizarea

acestuia și elementele de organizare până la abilitarea cadrelor didactice și conștientizarea de către copii a fenomenului și a consecințelor sale negative. Pentru elevi, cele trei activități principale se intitulează *Cyberbullying-ul. Știi să îl recunoști?, Management în cyberbullying, Stop cyberbullying-ului!*

Cyberbullying-ul a devenit un fenomen foarte prezent la nivel social și din păcate acesta se regăsește și în cadrul contextului școlar. Atât victimele, cât și agresorii implicați în acest fenomen sunt elevii de toate vârstele. Faptul că aceste acte nu sunt

conștientizate de tineri ca fiind agresive, periculoase și interzise reclamă necesitatea implementării unui demers de conștientizare a fenomenului. Cyberbullying-ul este un fenomen destul de puțin semnalizat într-o manieră explicită la nivel școlar deoarece elevii implicați în aceste acte de violență manifestă acest comportament după programul școlar (de cele mai multe ori). Deseori adulții responsabili de aceștia, în speță, nu cunosc activitatea online pe care o au propriii copii pe rețelele de socializare. În același timp, nu se cunoaște faptul că există un anumit profil al agresorului, al victimei și al observatorului cu care elevii se pot identifica și pot dezvolta astfel de comportamente/atitudini și pe viitor. Astfel deosebit de

importantă devine conștientizarea și sensibilizarea elevilor cu scopul diminuării actelor comportamentale de încurajare și împărtășire a experiențelor cu rol de cyberbullying.

Cercetările efectuate până în prezent la nivelul școlii legate de fenomenul violenței oferă date semnificative cu privire la frecvența, intensitatea, durata și manifestarea cyberbullying-ului. În același timp se cunosc date legate de consecințele violenței în plan psihologic, atitudinal, al stimei de sine, al încrederii în sine, etc. Mai mult decât atât cercetările privind relația dintre cyberbullying și sinucidere identifică o relație de cauzalitate directă. Astfel, demersurile actuale privind prevenția și eliminarea violenței în rândul elevilor necesită focalizarea pe cyberbullying.

Scopul declarat al proiectului este optimizarea relațiilor interpersonale dezvoltate de elevi inclusiv în mediul virtual/online, iar dintre obiectivele cele mai importante amintim: sensibilizarea mediului educațional din 10 unități școlare, al familiilor și al comunităților locale în privința diminuării actelor comportamentale de încurajare și împărtășire a experiențelor cu rol de cyberbullying, stimularea interesului a cel puțin 80% din elevii înscriși în proiect pentru participarea la concursul "Stop cyberbullying!", ca suport al dezvoltării comportamentelor prosoziale, diminuarea cu 30% a actelor de violență în mediul virtual în fiecare unitate școlară implicată în proiect.

Proiectul este unul novator în plan educațional, marcând o turnură importantă a activității dirigintelui, în special, acesta din urmă trebuind să fie foarte atent și la țesătura complicată a relațiilor care se creează între elevi în mediul virtual și, alături de părinți, să încerce să intervină în situațiile de criză.

Consilier psihologic: dr. Laura Simion

Un mediu curat, esența supraviețuirii și a progresului

Proiectul regional *Un mediu curat, esența supraviețuirii și progresului*, ajuns la a VII-a ediție, a fost și este un proiect de succes al școlii noastre. Târgul de măștișoare, numit anul acesta *Măștișoare uimitoare*, din cadrul concursului *Fantezia reciclării*, a devenit deja binecunoscut. La orele de educație tehnologică, elevii și-au demonstrat talentul realizând felicitări și măștișoare purtând tradiționala fundiță în culorile alb și roșu. Vineri, 24 februarie 2017, copiii și-au expus operele pe panouri, un adevărat caleidoscop de culori. Holurile școlii au devenit neîncăpătoare. Copii, părinți și alte rude ale elevilor au venit să admire sau să cumpere creațiile elevilor: măștișoare, felicitări sau mici aranjamente. E veselie!

Dar activitățile proiectului nu se opresc aici. Stimularea interesului pentru mediu, valorificarea deșeurilor reciclabile și implicarea elevilor în activități extracurriculare, dezvoltarea spiritului competitiv dar și a lucrului în echipă, a creativității și originalității sunt aspecte ce se urmăresc pe tot parcursul proiectului. Rezultatele vor fi prezentate în cadrul simpozionului *Împreună pentru o viață verde* ce va avea loc la finele lunii mai.

Coordonatori de proiect: prof. Emilia Cadâr, prof. Dorina Fororglu și Cici Corina Vlad
Text: prof. Emilia Cadâr

Rezolvări

Matematică distractivă

Sudoku 1

7	6	5	8	2	4	9	3	1
2	8	4	1	9	3	6	5	7
3	9	1	5	7	6	8	4	2
4	2	9	3	1	7	5	8	6
8	3	6	2	5	9	7	1	4
5	1	7	6	4	8	2	9	3
1	4	2	9	6	5	3	7	8
9	7	8	4	3	2	1	6	5
6	5	3	7	8	1	4	2	9

Sudoku 2

8	7	1	4	2	6	5	3	9
6	9	2	3	8	5	4	7	1
5	3	4	9	7	1	2	6	8
9	8	7	6	1	4	3	5	2
4	1	5	2	9	3	6	8	7
2	6	3	8	5	7	1	9	4
3	2	9	1	6	8	7	4	5
1	5	6	7	4	9	8	2	3
7	4	8	5	3	2	9	1	6

Problema 1: În nici o direcție.
Trenul electric nu face fum.

Problema 2:

Problema 3

a) $147 = 14 \square - 1$

b)

$V|+V=X|$ sau $V|+IV=X$

Problema 4

Pentru aflarea numărului gândit trebuie să împărțiți numărul declarat la 9 și apoi să-l înmulțiți cu 2. Presupunem că cineva s-a gândit la un număr par, pe care îl vom nota $2k$. Atunci în urma efectuării operațiilor aritmetice vom primi numărul:

$$(((2k \times 3) : 2) \times 3) = 9k.$$

Împărțind rezultatul la 9 și înmulțind apoi cu 2, vom afla numărul gândit $2k$.

Problema 5

- a) $111 - 11 = 100$;
b) $99 + 9/9 = 100$;
c) $5 \times 5 \times 5 - 5 \times 5 = 100$.

Problema 6: Au zburat trei rațe, una după alta.

Problema 7: Au fost bunicul, feciorul lui și nepotul.

Problema 8: Simplu, se pune sac în sac și se umple cu grâu măcinat.

Problema 9: Două picioare ale morarului, deoarece mâțele și motănașii au labe.

Problema 10: Face o stea cu 5 colțuri și pune copaci în colțuri și în intersecțiile dreptelor din care face steaua.

Problema 11: Toată lumea știe care este scorul unui meci, dinainte ca acesta să înceapă, nu? Scorul este 0-0.

Problema 12: Dacă nivelul apei crește, barca (corabia) se va ridica o dată cu apa, numărul de trepte din apă rămânând constant.

Problema 13: Dacă e groapă, nu-i pământ...

Problema 14: Incorect

Problema 15: Încap fix 32 de cai, adică jumătate din căsuțele de pe tabla de șah. Caii, vor fi așezați ca piesele din jocul de dame, pe aceeași tablă de șah.

Problema 16: CHIBRITUL

Problema 17: Doar preotul era bărbat ceilalte personae erau femei.

Problema 18: Una singură (ultima).

Problema 19: În 19 zile.

**COORDONATORI DE NUMĂR: prof. Emilia Cadâr
prof. Veronica Hagi**

ECHIPA DE REDACȚIE

**Riana Kacic – Clasa a IV-a C
Yasmin Osman – Clasa a IV-a C
Diana Popa – Clasa a IV-a C
Pîrvu Maria Daria – Clasa a VI-a A
Tote Cristina – Clasa a VI-a A
Albu Andrei – Clasa a VI-a B
Carapcea Diana – Clasa a VI-a B
Postelnicu Andrei – Clasa a VI-a B
Ursache Raul – Clasa a VI-a B
Anda Coman – Clasa a VI-a D
Frangu Kyra – Clasa a VI-a D
Andra Burduță – Clasa a VI-a D
Pîrvu Maria Daria – Clasa a VI-a A
Cătălui Anais – Clasa a VII-a A
Al Homsî Zenab – Clasa a VII-a C
Roman Diana – Clasa a VII-a C
Anastasia Ilie – Clasa a VIII-a C
Alessia-Selma Duran – Clasa a VIII-a C**

**Mulțumim tuturor celor care au colaborat cu noi
pentru realizarea acestei reviste!**

**prof. Vlad Cici Corina prof. Străjeru Mihaela
prof. Dorina Foroglu prof. Aida Buta
Profesor Dorina Șacu p.i.p. Florina Andreiescu
p.i.p. Simona Palasca înv. Daniela Machedon
Consilier psihologic: dr. Laura Simion
Bibliotecar: Anca Moșoiu**

I.S.S.N. 1842 – 127x